

Motion till riksdagen 2005/06:U364

av **Martin Nilsson (s)**

Ett socialt Europa – med omsorg om medborgarna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder för ett socialt Europa.

Motivering

Sverige har nu varit medlem i Europeiska unionen i drygt tio år. Bland ambitionerna som vann folkets stöd i folkomröstningen 1994 fanns ambitionen att skapa ett socialt Europa där friheter för kapital, medborgare och varor kompletterades med en vilja att skapa trygghet i förändringen, ett socialt Europa som aktivt och kraftfullt tog sig an arbetslöshet, sociala och ekonomiska klyftor samt negativ miljöpåverkan.

Stödet för det svenska medlemskapet i EU kan sannolikt till stor del mätas i vad mån medborgarna upplever att EU bidragit till att stärka känslan av trygghet i vardagen.

En sådan politik motiveras emellertid inte bara av det folkliga stödet. I en globaliserad värld behövs demokratiska motvikter mot den fria rörligheten. För att garantera en lokal och nationell beslutanderätt i för medborgarna viktiga frågor krävs ett internationellt ramverk som vidgar det demokratiska manöverutrymmet.

För dem som vill värna välfärd och full sysselsättning är det alltmer uppenbart att möjligheten att skapa detta avgörs i relation till omvärlden. Möjligheten att föra en ekonomisk politik som avviker från omvärlden är begränsad. Möjligheten att ta ut skatter som finansierar välfärd styrs i allt större utsträckning av hur skatter tas ut i omvärlden.

Det kan ställas utom tvivel att den svenska positionen är att använda EU för att främja viktiga sysselsättningsmål och välfärdspolitiska mål. Arbetet mot skattefusk och med Lissabonstrategin är två av många exempel på detta.

Fel! Okänt namn på

Samtidigt är det uppenbart att enbart målsättningar inte räcker långt. Det behövs ett samarbete som de facto minskar arbetslöshet, säkrar välfärd och bidrar till ökad trygghet. Därför är det nu dags att noggrant överväga hur samarbetet framgent kan stärkas för att åstadkomma det som målsättningarna stadgar.

I denna motion berörs några områden som bör stärkas/utredas vidare.

Lissabonstrategin.

Sverige har i stor utsträckning varit med och initierat arbetet för tillväxt och sysselsättning. Den öppna samordningsmodellen har öppnat för ett gemensamt arbete inom politikområden som uppenbart fordrat internationellt samarbete men som tidigare definierats som renodlade nationella angelägenheter. Därigenom finns det ingen anledning att ifrågasätta det historiska värdet av den öppna samordningsmodellen. Men inför framtiden behöver Europa använda sig av de metoder som med största möjliga kraft motverkar arbetslöshet och utanförskap.

Lissabonstrategin syftar till en långsiktig konvergens i den ekonomiska politiken syftande till tillväxt- och sysselsättningsstimulans. Huruvida det åstadkommit kan diskuteras. Påverkar de gemensamma målsättningarna den nationella politiken eller är det så att målsättningarna är så vida att den nationella politiken nästan oavsett innehåll kan rymmas inom i alla fall några delar av sysselsättningspolitiken?

Klart är i alla fall att den gemensamma politiken hittills inte inneburit den minskning av arbetslösheten som det fanns anledning att hoppas.

Därför finns det nu all anledning att initiera en bred utvärdering kring Lissabonstrategins effekt och av behovet av andra beslutsformer för att skärpa sysselsättningssamarbetet.

Dumping av skatter, miljöregler och välfärdsnivåer.

Den internationella konkurrensen kan tvinga nationer i jakt på arbetstillfällen att sänka sin standard för miljö, skatter och välfärdsnivåer. Det europeiska samarbetet bör syfta till att säkra utrymmet för nationerna att själva välja väg inom dessa politikområden. För att hindra en underbudskonkurrens bör EU fastslå miniminivåer för skatter, viktigare välfärdssystem och miljönormer. Om dessa visar sig omöjliga att uppnå genom konsensusbeslut bör andra metoder prövas.

Trygghet i omvärlden.

Trygghet på hemmaplan är en avgörande faktor i förtroendeskapan för EU. Samtidigt är det uppenbart att EU skulle kunna medverka till en större trygghet i omvärlden för dess medborgare. Med en allt närmare samordning av utrikespolitiken minskar behoven av nationella beskickningar i omvärlden. Långsiktigt bör det vara en målsättning att avveckla svenska ambassader till förmån för gemensamma beskickningar som såväl kan ge bra beslutsunderlag och kontaktytor till de nationella regeringarna som konsulärt bistånd till medborgarna.

I ett första steg bör samtliga EU:s ambassader kunna ge fullständigt konsulärt bistånd till samtliga EU-medborgare.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 5 oktober 2005

Martin Nilsson (s)